

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 126/17

Luxembourg, 29. november 2017

Sodba v zadevi C-214/16
Conley King/The Sash Window Workshop Ltd in Richard Dollar

Delavec mora imeti možnost prenesti in kopičiti neizrabljene pravice do plačanega letnega dopusta, kadar mu delodajalec ne omogoči uresničiti njegove pravice do plačanega letnega dopusta

Pravo Unije nasprotuje obveznosti delavca, da vzame dopust, preden izve, ali ima zanj pravico do plačila nadomestila

Conley King je za družbo The Sash Window Workshop (v nadaljevanju: SWWL) delal na podlagi „pogodbe s samozaposlenimi izključno za provizijo“ od leta 1999 do svoje upokojitve leta 2012. Na podlagi te pogodbe je C. King prejemal le provizije. Kadar je vzel letni dopust, ta ni bil plačan.

Po prenehanju delovnega razmerja je C. King od delodajalca zahteval izplačilo denarnega nadomestila za njegov izrabljeni in neplačani ter tudi za neizrabljeni letni dopust, in sicer za celotno obdobje, v katerem je bil zaposlen. Družba SWWL je zahtevek C. Kinga zavrnila, ta pa je nato vložil pravno sredstvo pri pristojnem Employment Tribunal (delovno sodišče, Združeno kraljestvo).

V tem postopku je Employment Tribunal ocenilo, da je C. King „delavec“ v smislu zakonodaje Združenega kraljestva, s katero je prenesena Direktiva o delovnem času¹, in da je upravičen do izplačila nadomestila za plačani letni dopust.

Court of Appeal (England and Wales) (pritožbeno sodišče (Anglija in Wales), Združeno kraljestvo), pri katerem je bila navedena odločitev izpodbijana, je Sodišču postavilo več vprašanj o razlagi te direktive. Zlasti je želelo izvedeti, ali je – če obstaja spor med delavcem in delodajalcem o tem, ali je delavec upravičen do plačanega letnega dopusta – dejstvo, da mora delavec najprej izrabiti dopust in lahko šele nato izve, ali je upravičen do plačila tega dopusta, združljivo s pravom Unije.

V sodbi z današnjega dne Sodišče najprej poudarja, da ima vsak delavec pravico do plačanega letnega dopusta, pri čemer je to pravico treba šteti za posebej pomembno načelo socialnega prava Unije in je ta pravica izrecno določena v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah.

Sodišče ugotavlja, da je namen te pravice delavcu omogočiti, da se spočije in da ima na voljo obdobje za sprostitev in razvedrilo. Vendar delavec, ki je v času svojega dopusta v okoliščinah negotovosti glede denarnega nadomestila, tega dopusta ne more polno uživati. Take okoliščine lahko delavca tudi odvrčajo od tega, da vzame letni dopust. V zvezi s tem Sodišče navaja, da je vsako dejanje ali opustitev delodajalca, ki bi lahko imelo tak odvrčalni učinek, v nasprotju s ciljem pravice do plačanega letnega dopusta.

Sodišče nato opozarja, da ni sporno, da morajo države članice zagotoviti spoštovanje pravice do učinkovitega pravnega sredstva, kot je določeno v členu 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. V okviru te zadeve ta pravica ne bi bila zagotovljena, če se v položaju, v katerem delodajalec delavcu prizna le neplačani dopust, ta delavec pred sodiščem ne bi mogel sklicevati na pravico do plačanega letnega dopusta, temveč **bi bil zavezan najprej vzeti neplačani dopust in šele nato vložiti pravno sredstvo, da bi zanj prejel plačilo denarnega nadomestila.**

¹ Direktiva 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 381).

Sodišče je razsodilo, da tak rezultat ni v skladu s pravico do učinkovitega pravnega sredstva in Direktivo o delovnem času. Pravo Unije torej nasprotuje temu, da mora delavec najprej vzeti letni dopust in šele nato izve, ali ima zanj pravico do plačila nadomestila.

Nazadnje Sodišče ugotavlja, da **pravo Unije nasprotuje nacionalnim določbam ali praksi, v skladu s katerimi delavec neizrabljenih pravic do plačanega letnega dopusta iz več zaporednih referenčnih obdobj ne more prenesti ali po potrebi kopičiti vse do prenehanja delovnega razmerja, ker mu delodajalec za ta dopust ni hotel plačati nadomestila.**

V zvezi s tem Sodišče opozarja na sodno prakso, v skladu s katero ima delavec, ki pravice do plačanega letnega dopusta pred prenehanjem delovnega razmerja ni mogel uresničiti iz razlogov, neodvisnih od njegove volje, pravico do denarnega nadomestila. V zadevah, na podlagi katerih se je oblikovala ta sodna praksa, delavci te pravice niso mogli uresničiti zaradi svoje odsotnosti z dela zaradi bolezni.

V teh okoliščinah je Sodišče razsodilo, da zaradi varstva delodajalca, ki se srečuje z nevarnostjo prevelikega kopičenja obdobj odsotnosti delavca in s težavami, ki bi jih te odsotnosti lahko pomenile za organizacijo dela, pravo Unije ne nasprotuje nacionalnim določbam ali praksi, s katerimi je kopičenje pravic do plačanega letnega dopusta omejeno s petnajstmesečnim obdobjem prenosa, po poteku katerega pravica ugasne.

V okoliščinah, kakršne so te iz zadeve v glavni stvari, pa se varstvo interesov delodajalca ne zdi nujno potrebno, zlasti ker presoja pravice do plačanega letnega dopusta delavca, kot je C. King, ni vezana na položaj, v katerem se je njegov delodajalec srečal z obdobji njegove odsotnosti. Nasprotno, ta delodajalec je imel od C. Kinga korist, saj ta svojih obdobj zaposlitve pri njem ni prekinjal. Poleg tega je delodajalec tisti, ki se mora seznaniti z informacijami o svojih obveznostih na področju plačanega letnega dopusta.

Sodišče je torej razsodilo, da mora delodajalec, ki delavcu ne omogoči uresničiti njegove pravice do plačanega letnega dopusta – v nasprotju s položajem, v katerem delavec ni mogel vzeti plačanega letnega dopusta zaradi bolezni – za to nositi posledice.

Zato če bi se ob odsotnosti vsakršne nacionalne določbe, ki bi določala omejitve prenosa dopusta v skladu z zahtevami prava Unije, priznalo prenehanje pravic do plačanega letnega dopusta, ki jih je pridobil delavec, bi se s tem odobrilo ravnanje, ki bi privedlo do nezakonite obogatitve delodajalca v škodo cilju Direktive, ki je zagotoviti zdravje delavcev.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106